

水曜ドラマ

Ma mai nap ajánlata: **BAMBINO!**

// Strayer8

Az olaszos cím ellenére ízig-vérig japán sorozattal van dolgunk. A 11 részes dorama története az azonos című mangán alapszik és egy fiatal japán séf életét követi nyomon, aki az olasz konyha világában szeretne boldogulni. Habár a hangsúly a munka világán és a felnőtté váláson van, emellett bepillantást nyerhetünk az olasz éttermek, trattoriák világába.

A film címadó főszereplője Ban Shugo. 21 éves egyetemista, aki együtt él barátnőjével (Eri), akit már évek óta rész munkaidőben egy helyi olasz étteremben dolgoznak. Eri felszolgál, Ban pedig a főzésben remekel. A fiú kész séfnek tartja magát, hiszen az étterem tulajdonosa mellett ő is tésztát készít, amit imádnak a vendégek. Eldöntött tényként kezelik barátnőjével, hogy majd összeházasodnak és saját olasz éttermet nyitnak, ahol Ban továbbra is elkápráztatja a vendégeket főztjével.

Bannak pedig kemény leckében van része a konyháról, a munkáról és általában az életéről. Az első sokk után érkezik a második, a harmadik, nem bannak kesztűs kézzel vele. A Katori nevű férfi, aki alá beosztják pasta segédnek nem a türelméről vagy a lány mód-szereiről híres. Végső

mégis kivételes bánásmódban részesült, mivel beléphetett a konyhára. Szerződésben álló kezdő alkalmazottként először be kell bizonyítania, hogy érdemes arra, hogy betehesse a lábát a szinte szentként kezelt kucinába.

Szereplők

A Bambino! karakterei kifejezetten szerethetőre sikeredtek. Az első napokban ellenségesen figyelik a konyhában csetlő-botló újoncot, ám miután elismerik, hogy helye van náluk, őt is körülveszi a konyha harcterén jellemző bajtársiasság.

Fokozatosan megismerjük a konyhában dolgozókat és ezzel párhuzamosan sokak szívébe belopják magukat, mivel ugyanolyan átlagos emberek, mint a nézők. Még az örök-ké zord Katori is megnyílt végül, ahogy az eleinte zárkózott Asuka is felenged és a maga módján próbálja tartani a lelket a sokszor nekikeseredő Bambiban. A fiút támogató séfek kissé apatótlók is, tehát őket is könnyű megkedvelni. Ban barátnőjéből is lassan egyre többet látunk, őt is hamar megszerethetjük, együtt érezhetünk vele.

csapásként Banra ráragad a Bambi gúnynév, ami jól jelképezi konyhabeli helyzetét. A bambi az olasz bambino (gyerek) rövidítése és azt hivatott jelképezni, hogy Bambi pont olyan felesleges a konyhában, mint egy gyerek. Semmit nem lehet rábízni, semmiben nem tud segíteni, inkább csak útban van. Na de nem beszélhetünk 11 epizódos sorozatról, ha Ban feladná a harcot. A Baccanáléban töltött 2 hét alatt többet tanult a főzésről, a munka világáról, mint addigi 21 éve alatt bármikor. A 2 hét lejárta után nem nyugszik, míg vissza nem kerül az étterembe. Felrúgja eddigi életét és viszontátér, hogy pasta séf legyen a Baccanáléban. Az élet azonban nem ilyen egyszerű, és rá kell jönnie, hogy a 2 hetes segédkezés ideje alatt

Akkor áll be a fordulat, mikor a séf (Shin-san) elintézi, hogy Ban a nyári szünidő alatt két hétig egy jónévu, felkapott tokiói étterem konyháján segítsen. Miután sikerült eltalálnia a Roppongi-negyedben működő Trattoria Baccanale épületéhez, főszereplőnk összeszedi magát és önbizalomtól duzzadva mutatkozik be az ideiglenes munkatársaknak. A profi szakácsok meglehetősen ellenségesen fogadják a hobbiszakács egyetemistát, aki elmondása szerint bármit képes elkészíteni, bármivel megbirkózik, hiszen az otthoni trattoriában is mindent megfőzött.

Hamar kiderül, hogy Shin-san szárnjai alatt könnyű volt remekelni,

Cím: Bambino! (バンビノ!)

Hossz: 11*45 perc

Év: 2007

Szereplők:

Matsumoto Jun,
Karina,
Mukai Osamu,
Uchida Yuki

Értékelés:

MDL: 6,8

ImDB: 7,7

Manga vs. film

Külön kiemelném a trattoria három középvezetőjét, a séf lányát, aki egyben az étterem igazgatója is, a sala főpincérét és a konyha vezetőjét. A három színész kitűnő választás volt, ránézésre is érezzük milyen típusú karaktert alakítanak. A pörgős napok utáni laza baráti beszélgetéseik szép ellenpontot képeznek a vacsoraidőben leginkább zakatoló géphez hasonló étterem túlhajtott tempójához képest. Nekem ők voltak a kedvenceim. Igaz, nem volt nehéz, mivel a film is mindent megtett, hogy közel hozza őket a nézőkhöz és pozitív fényben tüntesse fel őket.

Egyedül Bambival nem voltam kibékülve. A színész jó választás volt, ám idővel kifejezetten irritálóvá váltak a karakter túlfűtött érzelmei. Úgyesebben is megoldhatták volna a forgatókönyvírók a belső vívódásokat vagy a lelkes kitérőket. Ahogy telt az idő, nehéz volt elhinni, hogy Ban még mindig lelkesen rohan az étterembe és nem jutott eszébe mondjuk bérletet vagy egy kerékpárt venni. Persze egyszer-kétszer hatásosabban kifejezi a lelkes futás a karakter lelkiállapotát, mint ha felugrik egy metrószereplőnyére, de nem túl életszerű. Ugyanez a problémám azzal, hogy a filmben az utolsó epizódok felé már minden örömet ordítva közölte a világgal. Egyszer még megértém, de miért kell mindig mindent vadidegeneknek kiabálva világát kürtölni az utcán?

A fenti gyenge pontok kifejezetten a filmre jellemzőek. A Bambino! sorozat az azonos című mangából készült, ám a készítő nem várták meg a manga befejezését, aminek nagy előnye, hogy egy kerek egész történetet kapunk. Nagy hátránya viszont, hogy egy idő után teljesen eltér a film cselekménye a mangától.

A manga is szép sikert ért el, mikor 2008-ban seinen/általános kategóriában megnyerte a Shogakukan Manga Awardot, de a film sem panaszkozhat, mivel 4 díjat is nyert (legjobb színész, legjobb mellékszereplő, legjobb rendező kategóriák és a különdíj).

A film teljesen más megközelítéssel mutatja be a történetet. Az első epizódok lényegében megegyeznek a manga fejezeteivel, sőt egy ügyes visszaemlékezéssel átugorják a felvezető fejezeteket és rögtön a lényegre kezdenek. A film első tíz percében megbocsátható bűn, hogy Bannak körülbelül 5 perc alatt sikerül belépnie az étterembe, amit közben minden létező kameraszögéből megcsodálhatunk. Később nem fordul elő hasonló hatásvadász elhajlás. Az egyes részeket jól építették fel, minden egyes epizódnak megvan a maga célja, üzenete, amit sikerül átadni. Ez min-

denképpen a film javára írható.

Két nagy különbséget viszont kiemelnek. Egyrészt a szereplők jóval szerethetőbbek, mint a mangában, közelebb érezzük őket magunkhoz. Így viszont kissé idealizált képet kapunk, míg a manga karakterei talán közelebb állnak a hús-vér emberekhez. A másik nagy eltérés, hogy a film kifejezetten a fiatalságra és a fiatalok előtt álló kihívásokra és határtalan lehetőségekre helyezi a hangsúlyt. Ezzel sikerül egy kerek egészet teremteni, de nem is enged akkora teret a történetvezetésnek és Ban karakterfejlődésének, mint a manga, ami ebből a szempontból jóval realisabb talajon mozog.

A filmben érthető módon kevesebb idő jut az olasz étterem bemutatására, míg a mangának ez az egyik erőssége. Az viszont a film javára írható, hogy lecsipkedte a manga vadhajtsáit, mert ott nagyobb szerepet kapnak a főzőversenyek, amik esetenként szinte irreálisnak hatnak.

A filmbeli Bambi jóval gyerekesebb mangabeli eredetijénél, de a környezet is sokkal elnézőbb vele, mint a filmben. A konyhák pörgését, a pontosan kiszámított mozdulatokat, a gyakorlat során kialakult ösztönös reflexet mindkét változat jól érzékelteti.

Össességében annyit mondanék, hogy a Bambino! filmben és mangában is könnyen a kedvencek közé kerülhet. Mindenképpen a filmet ajánlanám elsőként és ha megtetszik a történet, akkor ne hagyjátok ki a mangát, ami az egyik legjobb a műfajában.

„A pörgős napok utáni laza baráti beszélgetéseik szép ellenpontot képeznek a vacsoraidőben leginkább zakatoló géphez hasonló étterem túlhajtott tempójához képest.”